

nogen Forbindelse mellem disse to Ting, at derom kunne Meningerne dog være delte. Til Støtte for min Opfattelse skal jeg kun henvise til, at det var en Udtalelse i Gaar fra et Medlem (Tesdorpf) af den Gruppe, som nu i en Aarrække har holdt Landets Skæbne i sine stærke Hænder, og som i høj Grad har været medbestemmende om, hvilke Resultater Lovgivningsarbejdet skulde bringe, som gav mig Anledning til mine Ytringer, og det forekommer mig, at de Udtalelser, der ere faldne fra det 9de kongevalgte Medlem (Hage), pege i samme Retning. Hvor store Sten der kan blive lagt i Vejen for den almindelige Valgret, derom kunne Meningerne være delte, men naar man skal springe over Snoren, og Snoren er spændt meget højt, saa er det, som bekendt, den sidste halve Tomme, det kniber mest med.

H. J. Nielsen: Jeg skal ogsaa saa vidt muligt indskrænke mig til en meget kort Bemærkning. Det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) kom i Anledning af Bestræbelserne for at faa Ejendommene delte ind paa, at det kunde være farligt at gaa for langt ad den Vej, fordi der var en Grænse for, hvor mange der kunde ernæres ved Landbruget. Det er min oprigtige Mening, at man er temmelig langt fra den Grænse for Øjeblikket. Selvfølgelig er det ikke saa lige at sige, men det er nu min Opfattelse. Jeg nærer aldeles ingen Frygt for, at denne Lov skulde virke saaledes, at Landet blev overbefolket. Efter de Erfaringer, jeg har, mener jeg, at vi ere meget langt fra den omtalte Grænse, og jeg antager, at det dobbelte Antal af dem, der nu bo ude paa Landet, vilde kunne finde deres Erhverv der. Hvordan man end ser herpaa, maa enhver indrømme, at det, man kalder Dyrkningsgrænsen, Grænsen for Jordens Ydeevne, har man endnu ikke set, for den staar i nøjeste Forbindelse med det Arbejde, der udføres paa Jorden. Jeg tror, at enhver praktisk Landmand vil indrømme mig, at den Grænse kan ikke paavises, den er afhængig af den Energi, man sætter ind paa Jordens Behandling, og jeg tror, at den ligger langt ude, saa af den Grund behøver man aldeles ikke at have Betæneligheder.

Saa har jeg kun en lille Bemærkning at gøre til det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling). Han kom med en Udtalelse, der lød ret flot, den gik ud paa saadan noget som kunstig Opdrætning af Husmænd. Jeg kalder det en flot Udtalelse, men jeg ved ikke saa lige, hvad den

refererer sig til, maaske det er til det, at der gøres noget særligt fra Statens Side for at uddanne Husmændene paa Husmandsskolerne, men det er jo ikke andet end, hvad der sker med Hensyn til andre Næringsveje. Maaske han sigtede til Loven om Jord til Landarbejdere. Med Hensyn til den vil jeg kun erindre om, at Begunstigelsen her ikke er af nogen betydelig Udstrækning, for Pengene maa som bekendt betales tilbage, om end i Løbet af en Række Aar. Nej, det ærede Medlem skulde hellere huske paa, at der er noget, der hedder Beskyttelse, thi den Fordel, de beskyttede Erhverv i Byerne have, den beholde de, den betale de ikke tilbage. Man skulde nødig kaste med Sten, naar man selv bor i et Glashus, og i det hele taget finder jeg, at denne flotte Udtalelse meget mere karakteriserer det ærede Medlem end det Forhold, han omtalte.

Første Viceformand (Madsen-Mygdal): Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

la Cour: Jeg skal gøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at naar han siger, at Husmændene betale tilbage, hvad der er laant dem, saa maa han ikke glemme, at Staten laaner dem Pengene til 3 pCt., mens den selv forrenter dem med 3½ pCt. Naar der i et Sted er udlaaet 4,500 Kr., saa udreder Staten egentlig selv dette Beløb gennem den lange Afbetalings-tid, idet hvert Hus i Rentetab koster Staten 5,000 Kr. Jeg tror derfor ikke, at den ærede sidste Taler har Ret, naar han siger, at Pengene komme tilbage til Staten igen.

Stilling: Til det ærede Medlem (H. J. Nielsen), der blev fornærmet over, at jeg havde brugt Udtrykket kunstig Opdrætning af Husmænd, vil jeg blot sige, at man har jo et gammelt Ord, der siger, at naar man slaar imellem en Flok Hunde, saa piber den, man rammer. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Sagen. Jeg skal ikke sigte nogen for at være kunstig opdrættet som Husmand, det var sagt ganske i Almindelighed. Jeg mente, at ved de store Laan, der ydes for at skaffe Lodder, foreligger der en kunstig Opdrætning. Med Hensyn til Toldspørgsmaalet skal jeg ikke komme ind paa det Glashus, hvori Industrien efter Sigende bor. Det tror jeg nok, det ærede Medlem foreløbig maa lade staa. — Til den ærede Minister vil jeg blot gøre den Bemærkning, at naar han siger, at han glæder sig til at optage en Told-